

Endonezya'nın bağımsızlığı anısına her yıl rutin olarak düzenlenen törenler 17 Ağustos'ta yapılacaktır. Fakat acaba bu gerçek bir bağımsızlık mıdır, yoksa ülke hâlâ sömürgeciliğin boyunduruğu altında mıdır? Elbette sömürgecilik halen bu ülkeyi fikrî, siyâsî, ekonomik ve hatta askerî birçok bakımdan ezmektedir. Sömürgecilik; ***Sömürgeci devletlerin sömürülen ülkeler üzerinde kendilerini sömürmek maksadıyla fikrî, siyâsî, ekonomik ve askerî hegemonya kurmasıdır.***

Halkta doğrudan sömürgecilik hakkında, onun vâkıası ve tehlikesi hakkında bir uyanıklık oluşturulması gerekmektedir. Bu ülkenin durumu şöyle idi: Portekiz -ki bu ülkeye ilk gelen kâfir devlettir- sömürgeciliği bu ülkeye gelen ilk sömürgecilik akımıdır. Sonra onun yerini Hollanda aldı ve durum, sömürgeciliğe karşı insanlar arasında nefret ateşi yakılması dönemine kadar böyle sürdü. Bu ateşi yakan Amerika ancak kendi çıkarları için onu yakmıştı. Maksadı ülkede eski sömürgeci devletlere karşı halk ayaklanmaları başlatarak onları kovmak ve yerine kendisini yerleştirmektir. İşte böylece bağımsızlığının (!) başladığı 1945'ten bu yana, 27.05.1947 tarihli Lingarcati Anlaşması'nda ve Renvil Antlaşması'nda belirtildiği üzere ülke Amerika'ya bağlanmıştır. Bununla birlikte Amerika, Sumatra ve Sulavisi'de yöneticilere ayaklanmalarla baskı yapmaya ve nüfuzunu yerleştirmek üzere bir yardım eli uzatmaya kadar ülkeye nüfuz etmede başarılı olamamıştı. Eski Amerikan başkanı Herbert Hoover o zamanlar şöyle diyordu: *"Hükümet darbelerini nasıl düzenleyebileceğimizi, düşmanlarımızı hangi daha akıllı, gelişmiş ve etkin yöntemlerle harap edeceğimizi, yok edeceğimizi ve devireceğimizi öğrenmek ve sonra da karşımıza çıkanlara uygulamak zorundayız."* Bu ifade 1954'te Beyaz Saray'a sunulan gizli bir raporda yer almaktadır. Amerika bu politikayı yâni Dolaylı Saldırı politikasını geçen asrın Ellili yıllarında Sukarno onun nüfuzuna bağlanmaya kadar tâkip etti. Böylece ülke (Endonezya adaları) üzerindeki hakimiyeti tamamlanmış oldu.

Yine Amerika, 1965'te Subaylar Komitesi Darbesi denilen şeyde de aynı politikayı izlemişti. Komünist subayların yaptığı iddia edilen suikastten sonra başkan Sukarno'nun düşmesi üzerine ülkedeki çıkarlarını korumak için onları dürttü ki bu şekilde iktidara Suharto'nun gelmesiyle nüfuzunu koruyabilsin. Fakat geçen asrın Ellili yıllarında Suharto'nun İslam'a ve Müslümanlara yönelik tavrında görülen değişim, durumu biraz farklılaştırdı. Ülkede İslamî faaliyetler yavaş yavaş arttı, İslamî hareketler ve gruplar oluştu ve insanlar arasında İslamî hamâset açığa çıktı.

Asya'da Endonezya'yı da kuşatan ekonomik kriz gerçekleştiğinde ise, Amerika bunu istiğlâl ederek (kötü maksatlı değerlendirerek), Devletlerarası Para Fonu'ndan (IMF'den) alınan Kurtuluş Programı denilen şey sayesinde Suharto üzerine baskı uygulamaya başladı. Fakat işler fenalaşarak sarpa sardı ve ülkedeki mâlî enflasyon tavan yaptı. Böylece bu durum, Suharto'nun yönetimden düşmesiyle son buldu. Kaldı ki 32 yıl önce kendisini iktidara çıkaran ve Hükümet Başkanı Sukarno'ya ^[Abdul-Hayy Zellum tarafından yazılan "Dünya Ma'lumâtı (Bilgisel) Kapitalizme Hayır Diyebilir mi?" kitabında S.349'a bakınız] karşı ona arka çıkan Amerika idi. Kriz bugüne kadar da, IMF ile Endonezya arasında yapılan anlaşmadan sonra birçok çetrefil krizler şeklinde süregelmiştir. Hatta Suharto günlerinde olduğundan çok daha belirgin ve sıkıcı bir hale gelmiştir.

İşte vâkıa, yönetim adamları sürekli değiştiği halde böylelikle devam edip durdu. Zîra ülkenin kurtuluşu meselesi, yöneticinin bir şahıstan başka bir şahsa değiştirilmesi meselesi değildir. Aksine mevcut sistemlerin değiştirilmesi meselesidir. Amerika'nın ve diğer sömürgeci devletlerin nüfuzu ülke içerisinde tüm şiddetiyle varlığını sürdürmektedir. Çünkü ülkede tatbik edilen nizam, Batılı Kapitalist nizamdır. Üstelik musibetin gerçek kaynağı ve sebebi olduğu halde, onun çetrefil krizleri çözebilmeye uygun olduğuna dâir bir güven ve kanı bulunmaktadır.

Nüfusunun %93'ünden fazlası Müslüman olan Endonezya, dünyadaki en nüfuslu İslamî beldelerden biridir. Bu da doğal olarak vatandaşlarının İslam'a karşı tutkun bir canlılığa sahip olmasındandır. Onlar ki İslam'a davet edildikleri zaman savaşmaksızın ona teslim olmuşlardı. İslam buraya H.8. / M. 14. yüzyılda, mallarını satmaktan önce Dinlerine dâvet eden Müslüman tüccarlar vesilesiyle ulaşmıştı. İslam, onların dâvetleriyle insanlar arasında yankı ve rağbet buldu. Daha sonraları halktan İslam'ı benimseyenler sayesinde de ülkedeki Hindulara ulaştı. Onlar da Müslüman oldular ve günümüzün en kalabalık nüfusunu oluşturdular. Sömürgeci devletler ise hayra yönelik bu müşfik toprağa ölümcül mikroplar ektiler ki darbesiyle halkını dumura uğratsınlar! Öyleyse halk, bunun ne olduğunu hâlâ nasıl bilmez ve onu kendilerinden savmazlar?

Kâfirin İslamî beldeler üzerindeki hegemonyasını ve uşaklarının nüfuzunu def etmenin tek yolu, Allah'ın kurulmasını Müslümanların üzerine farz kıldığı ve Müslümanları tek bir râye (bayrak) altında birleştirecek olan **Hilâfet Devleti**'nin kurulmasıdır. Kezâ Müslümanların tek bir Devlete sahip olmaları ve tek bir Halîfelerinin bulunması da farzdır. Nitekim Rasulullah ^[Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmaktadır:

Bu demektir ki, Halîfelerinin tek olması Müslümanlara farzdır. Onun kurulmasıyla Müslümanlar yeniden kuvvetlenecek, sonra da **Hilâfet Devleti**, Müslümanların boyunlarına asılmış tüm tâğutların ve zalimlerin tahtlarını devirecektir. Bundan sonradır ki Endonezya ve Müslümanların diğer beldeleri, ülkenin servetlerini hortumlayan Amerika gibi sömürgeci Kâfir devletlerin nüfuz ve hegemonyasından kurtulacaktır. Sonra bu servet, gerçek sahibi olan ehline iade edilecek, Halîfe de halkın aslî (temel) ihtiyaçlarını karşılamak ve diğer (ikincil) ihtiyaçlarını mümkün kılmak üzere bunları meşru ve müsbet alanlarda harcayacaktır. Servetin dolaşımı ve ülkenin her tarafında geliştirilmesiyle, ülkede bir kesimin fakirleşirken başka bir kesimin zenginleşmesi meselesini çözer ve bu servetten ülkenin tüm kesimlerinin faydalanması sağlanır. Çünkü bu servetler kamu mülkiyetinden, Müslümanların ortak mallarındandır. İşte böylece servetlerin ve kaynakların hepsini barındıran tek bir devlet haline gelmeleriyle Müslümanların toprakları üzerindeki tüm ekonomik problemler çözülür. Binaenaleyh şâyet servetlerinizi sömürgeci kâfir devletlerin azgınlığından korumak ister ve bu servetlerden faydalanmayı, önceki kuvvetinize ve izzetinize kavuşmayı arzu ederseniz, Müslümanların tek bir **Hilâfet Devleti** liderliğinde birleştirilmesi için çalışırsınız. Hatırlayın ki Allah ancak sizin Kendisini (yâni Dinini) desteklemeniz halinde sizi destekleyecektir. Nitekim şöyle buyurmuştur:

Ey İman Edenler! Eğer siz Allah'a (O'nun Dinine) nusret eder (zafer verirsiniz), Allah da size nusret eder (zafer verir) ve ayaklarınızı (Dini üzere) sabit kılar.
[Muhammed 7]

Yine hatırlayın ki Ey Müslümanlar, İslam Ümmeti parçalanmaz tek bir ümmettir. O âdetâ Rasulullah (Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem)'in târif ettiği üzere bir vücut gibidir:

» *Sevgi ve merhamette Müslümanların misâli, bir vücut gibi olmalarıdır. Onun uzuvlarından biri yakınırsa (acırsa), vücutun diğer azaları uykusuzluk ve humma (ateş) ile bükülür.*

Ey Müslümanlar!

ABD gibi sömürgeci kâfir devletler, **Hilâfet Devleti**'nin 80 yıl önce yıkılmasından sonra meydanda tek kaldılar, böylece hayatlarında küstah ve kibir ile kuşandılar ve hegemonyalarında zorbaştılar. Bunun içindir ki beldelerinizi sömürgeleştirebildiler, Dininizi ayaklar altına aldılar, bereketli servetlerinizi hortumladılar ve sizi can çekişmeye terk ederek bir parça ekmeğe muhtaç ettiler. Öyleyse buna karşı nasıl sessiz kalırsınız? Kaldı ki siz büyük bir Ümmetsiniz. Siz ki İslam'ı tatbik eden, onu dünyaya taşıyan ve insanlığı karanlıklardan aydınlığa çıkaran Muhammed (Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem)'in Ümmeti'siniz. Haydi zorba kâfir sömürgecilere bağlılığa son verin, boynunuzdaki bu zilleti kaldırıp atın ve sizi kuşatan şu acıklı vâkıanızı değiştirin! Sabru sebat ile çalışmaya koşmada acele edin ve beldelerinizi tek bir devlet bünyesinde birleştirin ki o tek bir Halîfe'nin râyesidir. Çünkü Halîfe, şu hadiste geçtiği gibi sizin kaleniz ve kalkanınızdır:

» *İmâm -Halîfe- kalkandır, onun arkasında savaşılar ve onunla korunulur.*

Eğer siz bunu yaparsanız, Kâfir Batı'yı hezimete uğratmaya, onun nüfuzunu harap etmeye ve ülkenizden def etmeye muktedir olursunuz. Servetlerinizi kâfir sömürgecilerinden ellerinden çekip alırsınız, onların tamahlarını def edersiniz. Böylelikle Allah'ın size ihsan ettiği beldelerinizin hayırlarından faydalanabilir, bunlarla ihtiyaçlarınızı giderebilir ve hayat seviyenizi yükseltebilirsiniz. Devletiniz olan **Hilâfet Devleti**, dünyanın birinci devleti olarak geri döner ve İslam'ın hakimiyet ve liderliği tezahür eder. Böylece sizi egemenlikleri altına alan Kâfire bağımlılıktan kurtulur, gerçek bağımsızlığa ancak o zaman ulaşırsınız. Yalnızca kendinizi kurtarmakla yetinmez, bilakis tüm insanlığı sömürgeci kâfir devletlerin zorbalığından, küfründen ve zulmünden kurtarır ve insanları karanlıklardan aydınlığa çıkarırsınız. Nihayetinde Allah'ın sizden olmanızı istediği hale, İnsanlar için gönderilmiş en hayırlı ümmet konumuna yükselirsiniz.

Ey İman edenler! Allah ve Rasulü sizi, size hayat verecek şeye davet ettikleri an icâbet edin! [el-Enfâl 24]